

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Rauenborg og Oldenborg,

Sjøre vittterligt: Det Haab, Vi udtalte ved Rigsdagens Aabning, er desværre blevet stuffet. Den hele Naade, hvorpaa Folkethinget er gaaet frem, bærer Vidne om en planmæssig Modstand mod Vor Regjering. Uden Hensyn til det af Os yttrede Onske, at den nærværende Rigsdags-Samling skulde endes i den ved Grundloven bestemte Tid, har man endnu ikke i Thinget behandlet nogen af de af Os forelagte Lovudkast, men derimod beskæftiget sig med at modtage og lade oplæse Adresser og deslige, som udgaae fra det fjendtligste Sindelag imod Vor Regjering. Man har ikke mindre ved de Valg, der ere foregaaede i Thinget, end ved den imod god Orden stridende Naade, hvorpaa Forhandlingerne ere førte, fornemmelig naar Vore Ministre have taget Ordet, givet umiskjendelige Tegne paa det samme Sindelag. Man har tilsidefat den Agtelse, man skylder de Mænd, som Vi, ifølge den Ret, Vi i Grundlovens § 19 have forbeholdt Os, have kaldet til Vore nærmeste Naadgivere, og om hvem Vi udtryffeligen have udtalt, at Vi, under nøie Overveelse af hvad der kan tjene til Landets Vel, have fundet Os forpligtede til at holde fast ved dem. Man har endelig vedtaget en Adresse til Os, hvori man ikke alene udtaler sin Mistillid til disse Mænd, men endog tilslæder sig at lade den Vel aldeles uændset, som Vi efter modneste Overveelse have indslaaet til at fremme den Genhed, hvori det er Vor bestemte Vilde, paany at samle de forskjellige Vort Scepter betroede Lande, og om hvilken Vi udtryffeligen have udtalt, at den var aldeles nødvendig, naar ikke Udsigten til at komme ud af den forvirkede Tilstand, hvori vi fortiden befinde os, skulde blive udsat i en uoverseelig lang Tid, til ubodelig Skade for den Udvikling, hvortil den Statsorden, som Vi have for Die, vil føre Vort Folk. Man har overseet, at den danske Rigsdag ikke kan have Ret til at blande sig i det, som Vi med Hensyn til de øvrige Dele af Vort Monarkie finde

for godt at anordne, og har endog upaataalt tilladt sig paa en upassende Naade at omtale det af Os trufne Valg af Ministre for Vore Hertugdømmer.

Al fri Magtfuldkommenhed have Vi givet Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849; men ligesaa vist som Vi have givet den for at befordre Vort elskede Folks Held og Velvære, ligesaa vist ville Vi ikke taale, at de Friheder og Rettigheder, Vi derved have skænket Vore Undersaatter, enten i eller udenfor Rigsdagen misbruges paa en Naade, som fører til Folkets Fordærvelse.

Da Vi derfor under de stedfindende Omstændigheder ikke kunne see nogen Mulighed af en heldbringende Samvirken mellem Vore Ministre og det nærværende Folkething, men Vi paa den anden Side nære den faste og urokkede Overbeviisning, at Vort trofaste Folk fremdeles vil staae Os bi, at det ikke vil svigte sin Tillid til den Konge, der har skænket det større Frihed end nogen anden Tyrste sit Folk, og at det saaledes skal blive Os mulligt, hvad der endnu stedse er Vort Haab, at kunne tilendebringe det af Os begyndte Forfatningsværk i lykkelig Samdrægtighed med Vort danske Folk, have Vi i Genhold til Grundlovens § 27 allerhøiest besluttet at opløse det nuværende Folkething.

Thi erklære Vi herved det nuværende Folkething for opløst.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Slot Frederiksborg, den 20de October 1854.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Drsted.

Næbent Brev angaaende Oplosning af det nuværende Folkething.